

VLAAMSCH SOCIAAL-DEMOCRATISCHE
ARBEIDERSGEMEENSCHAP (VSAG), activis-
tische groep van jonge socialisten onder leiding van
Jef van Extergem, die in december 1916 te Antwer-

pen ontstond uit de kringen rond de Socialistische Jonge Wacht (SJW).

Aanleiding tot de vorming van deze groep was een toespraak van **Antoon Jacob** in de Socialistische Volkshoogeschool (9 september 1916) over **activisme**, **passivisme** en **socialisme**, die binnen de Antwerpse socialisten een discussie over het onderwerp op gang bracht.

De VSAG zette zich af tegen de **Belgische Werkliedenpartij** (BWP) uit onvrede met de door de BWP gesteunde Belgisch-nationale oorlogspolitiek en met de onderdrukking van het Vlaamse aspect binnen deze partij. Hoewel de VSAG zich beschouwde als een afzonderlijke groepering, wilde ze zich niet afscheuren van de BWP.

Voor de VSAG was de V.B. een klassenstrijd. Ze zag een politieke oplossing in een Vlaams zelfbestuur binnen een gefederaliseerd België. Concreet vertaalde ze dit in een ondubbelzinnige verdediging van de activistische politiek en van de Raad van Vlaanderen. Zo werd bijvoorbeeld de von Bissing Universiteit gesteund. Haar standpunten verspreidde ze via het tweewekelijkse tijdschrift *De Socialistische Vlaming*, waarvan voorzitter Van Extergem ook hoofdredacteur was.

Op één mei 1917 publiceerde de VSAG een manifest bestemd voor de vredesconferentie van Stockholm, waarin andermaal het **federalisme** verdedigd werd. De Raad van Vlaanderen wilde overigens ook een VSAG-lid naar Stockholm sturen, maar dit ging uiteindelijk niet door.

De invloed van deze socialistische activisten op de BWP bleef steeds zeer beperkt, en na het verschijnen van het laatste nummer van *De Socialistische Vlaming* verdween de VSAG definitief van het politieke toneel.

LITERATUUR: M. Sertyn, 'Het socialistisch aktivisme tijdens de Eerste Wereldoorlog', in BTNG, jg. 7, nr. 1-2 (1976), p. 169-195; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

NICO WOUTERS